

Sygn. akt: I C 1125/17 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Sylwia Staniszevska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Dorota Cichorz-Dąbrowska

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2017 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) 1(...)

przeciwko M. T.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1125/17

UZASADNIENIE

Powód E. 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny w G. wniósł o zasądzenie od pozwanej M. T. kwoty 3.623,45 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1.04.2017 r. do dnia zapłaty oraz orzeczenie o kosztach procesu.

W uzasadnieniu wskazano, że pozwana zawarł w dniu 30.12.2015 r. z (...) S.A. umowę której warunków się nie wywiązała. Wierzyciel pierwotny wypowiedział umowę pismem z dnia 12.07.2016 r. W dniu 6.12.2016 r. (...) dokonała przelewu wierzytelności przysługującej mu od strony pozwanej na rzecz powoda.

Pozwana nie ustosunkowała się do żądań pozwu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 30.12.2015 r. pozwana zawarła z (...) S.A. umowę pożyczki. Zgodnie z umową otrzymał pożyczkę w kwocie 2.500 zł. Pożyczka miała być spłacana w 60 ratach tygodniowych w kwocie po 80,38 zł, wysokość ostatniej raty wynosiła kwotę 79,86.

W dniu 6.12.2016 r. (...) dokonała przelewu na rzecz powoda wierzytelności w stosunku do pozwanej wynikającej z umowy z dnia 30.12.2015 r.

W pkt. 2. (u) (...) oświadczył, że wszelkie prawa i obowiązki związane z wierzytelnościami będącymi przedmiotem umowy sprzedaży wierzytelności podlegały wcześniejszej cesji przez pierwotnego wierzyciela na rzecz cedenta na podstawie umowy ramowej zawartej przez pierwotnego pożyczkodawcę z cedentem w dniu 18.07.2003 r.

Potwierdzenie stanowi załącznik 8. W załączniku tym (...) S.A. w dniu 6.12.2016 r. oświadczył, że wszystkie wierzytelności będące przedmiotem tej umowy cesji zostały wcześniej przeniesione przez (...) S.A. na rzecz (...).

(dowód: umowa pożyczki, umowa sprzedaży wierzytelności, oświadczenie k. 16- 56)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z normą art. 339 k.p.c. jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym przypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa. Przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Domniemanie to zastępuje jedynie postępowanie dowodowe i to tylko wówczas gdy twierdzenia powoda nie budzą uzasadnionych wątpliwości. Wobec tego, że działanie z art. 339 § 2 k.p.c. nie rozciąga się na dziedzinę prawa materialnego, obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania. (por. Wyrok SN z dnia 31.03.1999 r. (...) 176/97)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dokumenty przedłożone przez stronę powodową. W świetle przedstawionych przez powoda dowodów jego twierdzenia o okolicznościach przytoczonych w pozwie budzą wątpliwości.

Umowa przelewu regulowana treścią art. 509 k.c. jest umową na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza). Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać. Wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (indywidualizowana). Dotyczy to zatem oznaczenia stron tego stosunku, świadczenia, oraz przedmiotu świadczenia. Strony stosunku, świadczenie oraz przedmiot świadczenia muszą być oznaczone bądź przynajmniej możliwe do oznaczenia w momencie zawierania umowy przenoszącej wierzytelność. Jeżeli wierzytelność nie istnieje w dniu zawarcia umowy przelewu, to zobowiązanie do dokonania przelewu nie powstaje. Umowa taka jest wówczas umową o świadczenie niemożliwe. Umowa o świadczenie niemożliwe jest umową nieważną. (art. 387 § 1 k.c.) (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 25.03.2014 r. IACa 885/13)

Z przedłożonych przez powoda dokumentów wynika, że na podstawie umowy z dnia 6.12.2016 r. powód nabył od (...) wierzytelność w stosunku do pozwanej wynikającą z umowy z dnia 30.12.2015 r. Umowę z dnia 30.12.2015 r. pozwana zawarła z (...) S.A.

W ocenie Sądu powód nie przedłożył, żadnego wiarygodnego dokumentu z którego wynikałoby że (...) nabył od (...) S.A. wierzytelność w stosunku do pozwanej. Nie załączył umowy przelewu wierzytelności z której wynikałoby w sposób niewątpliwy, że pierwotny wierzyciel sprzedał (...) wierzytelność w stosunku do pozwanej wynikającą z umowy z dnia 30.12.2015 r. Nie przedłożył żadnego dokumentu, który określał by jakie wierzytelności powstałe w przyszłości były przedmiotem umowy ramowej zawartej przez (...) S.A. z (...) w dniu 18.07.2003 r. Oświadczenie wydane przez (...) o nabyciu przez ten podmiot od (...) S.A. wierzytelności w stosunku do pozwanej nie jest wiarygodnym dowodem pozwalającym stwierdzić, że doszło do skutecznego przelewu wierzytelności.

Stosownie do art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obowiązek wskazania dowodów obciąża przede wszystkim strony. Powyższy przepis wyraża zasadę kontradiktoryjności postępowania sądowego, z którą wiąże się przerzucenie na strony procesowe odpowiedzialności za wynik procesu cywilnego. W procesie ciężar dowodu stanowi wymaganie dostarczenia sądowi dowodów potwierdzających przytoczone fakty. To strona ma obowiązek wyraźnego powołania konkretnego środka dowodowego.

Z powyższych przyczyn uznając, że powód nie udowodnił by przysługiwała mu legitymacja do dochodzenia należności od pozwanej na mocy art. 720 k.c. powództwo zostało oddalone.